

ศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree A STUDY ON NEEDS OF STAKEHOLDERS IN CURRICULUM DEVELOPMENT OF NON-DEGREE PROGRAMS

ภาชิต ลิ้มประยูร¹ ชัยสิทธิ์ กรรमारวนิช² นงลักษณ์ นิลวดี³ และธัญพิชชา นิมนวล⁴

Pasit Limprayoon, Chaiyasit Kanmaravanich, Nongluk Ninwadee and Thanphisha Nimnuan

Article History

Received: 11-04-2024; Revised: 17-08-2024 -; Accepted: 17-08-2024

<https://doi.org/10.14456/issc.2024.50>

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree 2) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะมาพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งมีประชากรที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 454 คนประกอบด้วย บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ประธานหลักสูตร จำนวน 54 คนและบุคคลภายนอก ได้แก่ ประชาชนทั่วไปครอบคลุมทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามความต้องการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคลากรภายในซึ่งได้แก่ประธานหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท มีความต้องการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยอันดับแรกในแต่ละด้าน ได้แก่ (1) ด้านประเภทของหลักสูตร ควรเป็นหลักสูตรประเภท Up-Skill, Re-Skill, New-Skill (2) ด้านลักษณะเนื้อหาของหลักสูตร ควรที่จะตอบสนองอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (3) ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน ควรที่จะพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 (4) ด้านระยะเวลาของหลักสูตร ควรที่จะใช้ระยะเวลาในการพัฒนา 4 สัปดาห์ ขึ้นไป และ (5) ด้านการถ่ายทอดเนื้อหา ควรที่จะเน้นการบรรยายควบคู่กับการปฏิบัติ ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลภายนอกหรือประชาชนทั่วไปที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท มีความต้องการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยอันดับแรกในแต่ละด้าน ได้แก่ (1) ด้านประเภทของหลักสูตร ควรที่จะเน้นหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของ

¹⁻⁴นักวิชาการศึกษา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Educator, Division of Education Service, Rambhai Barni Rajabhat University

Email: pasit.l@rbru.ac.th *Corresponding author

ชุมชน (2) ด้านลักษณะเนื้อหาของหลักสูตร ควรที่จะเน้นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (3) ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน ควรที่จะพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุ (4) ด้านระยะเวลาของหลักสูตร ควรที่จะใช้ระยะเวลาในการพัฒนา 2 สัปดาห์ และ (5) ด้านการถ่ายทอดเนื้อหา ควรที่จะเน้นการบรรยาย

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในทัศนะของบุคลากรภายในและบุคคลภายนอก มีความแตกต่างกัน ส่งผลกระทบต่อการกำหนดแนวนโยบายการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำสำคัญ: ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย; การพัฒนาหลักสูตร; หลักสูตรประกาศนียบัตร

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study stakeholders' needs to develop non-degree curricula and 2) to collect data from the suggestions to develop non-degree curricula for Rambhai Barni Rajabhat University. The research population consisted of 454 people: 54 heads of programs, the university personnel, and 400 outsiders from all districts of Chanthaburi who were involved with the university. The research instrument was a needs questionnaire. The statistics used for data analysis were: frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results:

The heads of programs' personal information were as follows: the majority of them were female; aged 31 – 40; held master's degrees; and earned more than 20,000 baht per month. The result also indicated that the needs of the heads of programs regarding non-degree curricula, both overall and in each specific aspect, were at a high level. Specifically, needs in the first range of each aspect were as follows: (1) for the aspect of curriculum types, Up-Skill, Re-Skill, and New-Skill should be focused on first, (2) for the aspect of curriculum contents, health tourism industry should be provided for first, (3) for the aspect of personnel potential development, developing the 21st century skills of teachers and educational personnel should be done first, (4) for the aspect of the length of courses, a course was required to be at least 4 weeks long first, and (5) for the aspect of class types, a lecture and practical class was needed first. The results of the outsiders' personal information were as follows: the majority of them were female; aged 20 – 30; held bachelor's degrees; and earned more than 20,000 baht per month. The result also indicated that the needs of the outsiders regarding non-degree curricula, both overall and in each specific aspect, were at a high level. Specifically, needs in the first range of each aspect were as follows: (1) for the aspect of curriculum types, the curricula which served communities' needs should be focused on first, (2) for the aspect of curriculum contents, smart electronics industry should be provided for first, (3) for the aspect of personnel potential development, developing elderly care should be done first, (4) for the aspect of the length of courses, a course was required to be 2 weeks long first, and (5) for the aspect of class types, a lecture class was needed first.

From the results above, it appears that the university personnel's needs towards developing non-degree curricula were different from the outsiders' needs. Consequently, this factor should be considered when determining the non-degree curriculum development policy of Rambhai Barni Rajabhat University.

Keywords: Needs of Stakeholders; Curriculum Development; Non-Degree

1. บทนำ

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีนโยบายส่งเสริมที่สำคัญในการพัฒนากำลังคนของประเทศ และมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องเป็นกลไกหลักของประเทศในการพัฒนาทักษะกำลังคนของประเทศ (Reskill/Upskill/Newskill) เพื่อการมีงานทำและเตรียมความพร้อมรองรับการทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายแห่งอนาคต สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้และการจัดการศึกษาตลอดชีวิตทั้งในรูปแบบของการสร้างทักษะให้กับกลุ่มคนอาชีพต่างๆ เช่น บุคคลว่างงาน แรงงานคืนถิ่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระเพื่อให้สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพใหม่ด้วยตนเอง รวมทั้งเพิ่มทักษะขั้นสูงและการทำงานสมัยใหม่ให้กับกำลังคนในภาค SME และภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ให้มีศักยภาพพร้อมทำงาน เพื่อเพิ่มผลิตภาพให้กับธุรกิจและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการเพิ่มรายได้ นับเป็นการพัฒนาทักษะการทำงานให้กับกำลังคนของประเทศเพื่อให้ได้รับการจ้างงานในช่วงสถานการณ์วิกฤต และยังทำให้บุคลากรของไทยได้รับการถ่ายทอดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมเพื่อการจ้างงาน ซึ่งเป็นการพัฒนาและยกระดับภาคการศึกษาของประเทศไทยให้มีกระบวนการผลิตบุคลากรที่ตรงตามความต้องการของประเทศได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกนอกจากนี้ จะมีการถอดบทเรียนกระบวนการและองค์ความรู้ในการฝึกอบรมพัฒนาทักษะการทำงานเพื่อตอบโจทย์การจ้างงานและนำมาถ่ายทอดเพื่อขยายผลไปสู่มหาวิทยาลัย หรือองค์กรภาคการศึกษาอื่น ๆ อีกทั้ง องค์ความรู้ที่ได้จากการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับภาคเอกชนสามารถนำมาปรับใช้กับการพัฒนาหลักสูตรสำหรับอุตสาหกรรมอื่น ๆ รวมถึงการนำมาใช้ปรับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสถาบันการศึกษาของประเทศอีกด้วย(สป.อว.,2565) เพื่อเป็นการเตรียมการรองรับการพัฒนาทักษะกำลังคนของประเทศดังกล่าวข้างต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงได้เตรียมความพร้อมในการจัดทำหลักสูตร เพื่อตอบสนองนโยบายและสำรวจความต้องการของผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree

เนื่องจากผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการกำหนดจุดหมายของการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรทุกหลักสูตรพัฒนาขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนจึงควรมีส่วนแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่สะท้อนความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนให้ผู้รับผิดชอบพัฒนาหลักสูตรได้ทราบ และเนื่องจากผู้เรียนเป็นผลผลิตของการจัดการศึกษาโดยตรง ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์คือเป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุขได้ ผู้เรียนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนจากการเป็นผู้รับมาเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความสามารถของตนเอง

จากความสำคัญของปัญหา ด้านการจัดทำหลักสูตรดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree เพื่อให้ทราบถึงความต้องการของผู้เรียนในการจัดทำหลักสูตร และเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะมาพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree
- 2) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะมาพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. การทบทวนวรรณกรรม

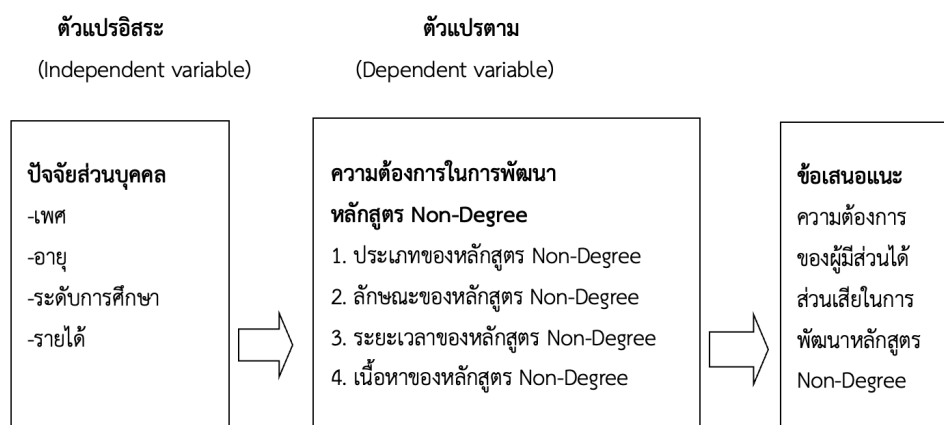
การศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ผู้วิจัยได้ประมวลแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในการศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างกรอบแนวคิด ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยโดยมีแนวคิดและสาระสำคัญดังนี้ ทฤษฎีการมีส่วนร่วม แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1.ทฤษฎีการมีส่วนร่วม โดยมีองค์ประกอบด้วยความหมายของการมีส่วนร่วม Cohen & Uphoff (1981) การมีส่วนร่วม หมายถึง สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนารวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการกระบวนการมีส่วนร่วม เมื่อกล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว จะต้องนึกถึงกระบวนการที่จะให้ประชาชนได้เข้ามาสัมผัสบทบาทในทุกขั้นตอนของการมีส่วนร่วม เพราะอย่างน้อยที่สุดประชาชนจะต้องได้รับรู้ขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นตอนการดำเนินงาน และขั้นตอนในการประเมินผลงาน เพื่อให้รับรู้ถึงความเป็นไปในกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน มีนักวิชาการที่ได้ทำการวิจัย ได้กล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมตามประเด็นสำคัญต่างๆ ทรงวุฒิ เรื่องวาทศิลป์ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ได้ใช้หลักการที่อิงไปในแนวทางของนโยบาย และได้พบว่าแท้จริงแล้วกระบวนการมีส่วนร่วมมีลักษณะที่คล้ายกับการกำหนดนโยบาย เพราะท้ายที่สุดของการกำหนดนโยบาย คือ การตัดสินใจและการตัดสินใจนี้เอง จึงเป็นเหตุเบื้องต้นของการกำหนดนโยบาย และเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามาแสดงความคิดเห็นเสมือนหนึ่งเป็นการขัดเกลานโยบายให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของประชาชน ตามแนวคิดของ ทรงวุฒิ เรื่องวาทศิลป์(2550) แล้ว กระบวนการมีส่วนร่วมน่าจะเริ่มจาก 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม 3) การมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการประเมินผล ประเภทการมีส่วนร่วม การแบ่งประเภทของการมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในกระบวนการที่เข้าไปมีส่วนร่วม การแบ่งประเภทกระบวนการมีส่วนร่วมจำเป็นต้องใช้วิธีการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมในการนำพาข่าวสารจากหน่วยงานภาครัฐบาลหรือเอกชน ไปสู่ประชาชนผู้เป็นเป้าหมาย สิ่งสำคัญในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ทุกคน หรือชุมชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการสื่อสารนั้น ต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกคน เพราะถือว่าเป็นส่วนช่วยให้กระบวนการติดต่อสื่อสารสัมพันธ์ หรือแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างสมาชิกในสังคมเป็นไปได้โดยสะดวกขึ้น กล่าวคือ ทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาให้มีความเข้มแข็งเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนสู่การแก้ไขปัญหาของสังคมและประเทศชาติได้ ลักษณะการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมในระดับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ได้แก่ การเข้าถึงและการรับรู้ข่าวสาร การคำปรึกษา การประชุมรับฟังความคิดเห็น การประชาสัมพันธ์ การลงประชามติ และการมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ และปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังประกอบด้วยความหมายของความคาดหวัง องค์ประกอบของความคาดหวัง ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวัง และทฤษฎีความคาดหวัง ความคาดหวัง คือ ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อในสิ่งต่างๆ ความต้องการความคาดหวังหรือความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เกิดเป็นการคิดล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ตนคิดไว้ ทั้งนี้ ความคาดหวังของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคล และเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ชลธิชัย ยอดมูลดี (2550) ทฤษฎีความคาดหวังเป็นการอธิบายพฤติกรรมการทำงานของบุคคล ความคาดหวังจึงอธิบายในความหมายของการจูงใจ (Motivation) และในขณะเดียวกันความคาดหวัง และการจูงใจเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) อันส่งผลให้เกิดความ

รู้ความเข้าใจและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของแต่ละบุคคลซึ่งใช้ในความหมายของความคาดหวัง (Expectancy) จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง สรุปได้ว่าความคาดหวัง ก็คือ ความเชื่อของมนุษย์ที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคนที่ตั้งใจทำอะไรแล้วจะมีความคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทำนายไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจที่จะนำไปสู่ความภาคภูมิใจของตนเองตามความสามารถที่มีอยู่ของบุคคลนั้นๆ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน ความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และการนำเสนอรูปแบบการสอน รูปแบบการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน คือ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้ผู้ที่ทำหน้าที่สอนสามารถวางแผนการสอนและกำหนดการจัดกิจกรรม การเตรียมสื่อการสอน การประเมินการเรียนการสอน โดยนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะต่างๆ มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย



5. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree” ในครั้งนี้เป็นการการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ซึ่งแบ่งวิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ประธานหลักสูตร จำนวน 54 คน 2) ประชาชนทั่วไป จำนวน 400 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face validity) โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องและความ

ครอบคลุมของแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยผู้ศึกษาสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response questions) แบบมี 2 คำตอบ (Dichotomous choice questions) และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice questions)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1.ประเภทหลักสูตร Non-Degree 2.ลักษณะของหลักสูตร Non-Degree 3.ระยะเวลาของหลักสูตร Non-Degree 4. เนื้อหาของหลักสูตร Non-Degree มีลักษณะเป็น Rating Scale ประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีลักษณะการตอบคำถามเป็นแบบระดับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด ตามมาตรวัดแบบ Rating Scale โดยมีลักษณะคำถามเชิงบวก (Positive) เป็นคำถามที่มีระดับคะแนนตามลำดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	คะแนนเท่ากับ	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	คะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	คะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	คะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	คะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree แบบสอบถามแบบปลายเปิด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 กำหนดรหัสหมายเลขแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการเก็บแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ในประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประธานหลักสูตร และประชาชนทั่วไป

4.3 รวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล หากมีฉบับไหนไม่สมบูรณ์จะคัดลอกและทำการเก็บเพิ่มให้ครบ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Core) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

5.2 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ Statistical package for social science (SPSS) เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยนำเสนอผลการศึกษารูปแบบตารางการวิเคราะห์และนำผลการศึกษาที่ได้มาวิเคราะห์และนำผลการศึกษาที่ได้มาจากการสรุป ผลการวิจัยอภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ

5.3 สถิติที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การ แจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และค่าร้อยละ (Percentages) และศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree วิเคราะห์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย

(Mean) โดยมีสัญลักษณ์ ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สัญลักษณ์ (S.D.) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายข้อมูล

6. ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยของการศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของประธานหลักสูตร และประชาชนทั่วไป ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากร

ประเภทประธานหลักสูตรผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประเภทประธานหลักสูตรตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ซึ่งมีอายุ 31-40 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 41-50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท รองลงมาคือ ปริญญาเอก ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท

ประเภทประชาชนทั่วไปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนทั่วไป มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประเภทประชาชนทั่วไปตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ซึ่งมีอายุ 20-30 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 31-40 ปี และ 41-50 ปี 50 ปีขึ้นไป และต่ำกว่า 20 ปี ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 10,000-20,000 บาท และตั้งแต่ 10,000 บาท ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ระดับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree

ประเภทประธานหลักสูตรผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องด้านเนื้อหาของหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน อยู่ในระดับมาก ด้านระยะเวลาของหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก ด้านลักษณะของหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก และด้านประเภทหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านประเภทหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องหลักสูตรเพื่อ Up-Skill, Re-Skill, New-Skill อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน อยู่ในระดับมาก หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน อยู่ในระดับมาก หลักสูตรที่รับรองสมรรถนะ/สะสมหน่วยกิต อยู่ในระดับมาก และหลักสูตรที่สร้างอาชีพ อยู่ในระดับ แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

2. ด้านลักษณะของหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคืออุตสาหกรรมดิจิทัล อยู่ในระดับมาก อุตสาหกรรมโลจิสติกส์ อยู่ในระดับมาก อุตสาหกรรมเกษตรสมัยใหม่และเทคโนโลยีชีวภาพ อยู่ในระดับมาก อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อยู่ในระดับมาก และ

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

3. ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน พบว่า ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องครูและบุคลากรทางการศึกษาเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) อยู่ในระดับมาก และการดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

4. ด้านระยะเวลาของหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องระยะเวลา 4 สัปดาห์ ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือมีระยะเวลา 3 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก มีระยะเวลา 1 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก มีระยะเวลา 2 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก และมีระยะเวลา 4 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

5. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประธานหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องบรรยายและปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือมีปฏิบัติ อยู่ในระดับมากและบรรยายอยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 1

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของประธานหลักสูตร โดยภาพรวม

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนา หลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ	อันดับ
1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร Non-Degree	4.28	0.73	มาก	1
2. ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน	4.15	0.78	มาก	2
3. ด้านระยะเวลาของหลักสูตร Non-Degree	4.06	0.68	มาก	3
4. ด้านลักษณะของหลักสูตร Non-Degree	3.99	0.75	มาก	4
5. ด้านประเภทหลักสูตร Non-Degree	3.98	0.81	มาก	5
รวม	4.09	0.75	มาก	

ประเภทประชาชนทั่วไปผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของภาพรวม พบว่า ประชาชนทั่วไป ที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องด้านประเภทหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านลักษณะของหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก ด้านระยะเวลาของหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก ด้าน

กลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน อยู่ในระดับมาก และด้านเนื้อหาของหลักสูตร Non-Degree อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

1. ด้านประเภทหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือหลักสูตรเพื่อ Up-Skill, Re-Skill, New-Skill อยู่ในระดับมาก หลักสูตรที่รับรองสมรรถนะ/สะสมหน่วยกิต อยู่ในระดับมากหลักสูตรที่สร้างอาชีพ อยู่ในระดับมาก และหลักสูตรที่พัฒนากำลังคนของประเทศ อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

2. ด้านลักษณะของหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคืออุตสาหกรรมดิจิทัล อยู่ในระดับมาก อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อยู่ในระดับมาก อุตสาหกรรมโลจิสติกส์ อยู่ในระดับมาก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อยู่ในระดับมาก และอุตสาหกรรมเกษตรสมัยใหม่และเทคโนโลยีชีวภาพ อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

3. ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน พบว่า ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประชาชนหลักสูตรที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องการเรียนรู้สูงอายุ อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

4. ด้านระยะเวลาของหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร non-Degree ในเรื่องระยะเวลา 2 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือมีระยะเวลา 3 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก มีระยะเวลา 4 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก มีระยะเวลา 1 สัปดาห์ อยู่ในระดับมาก และมีระยะเวลา 4 สัปดาห์ ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

5. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร Non-Degree พบว่า ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในเรื่องบรรยาย อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือมีปฏิบัติ อยู่ในระดับมากและบรรยายปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก แต่มีความต้องการเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 2

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของประชาชนทั่วไป โดยภาพรวม

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนา หลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	อันดับ
1. ด้านประเภทหลักสูตร Non-Degree	4.26	0.59	มาก	1
2. ด้านลักษณะของหลักสูตร Non-Degree	4.22	0.76	มาก	2
3. ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน	4.15	0.85	มาก	4
4. ด้านระยะเวลาของหลักสูตร Non-Degree	4.21	0.83	มาก	3
5. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร Non-Degree	4.11	0.84	มาก	5
รวม	4.19	0.77	มาก	

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของประธานหลักสูตร และประชาชนทั่วไป มีรายละเอียดดังนี้

ประธานหลักสูตร

1. ควรมีหลักสูตรที่มีความหลากหลาย สามารถนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพต่อไปได้
2. ควรมีการเก็บสะสมผลการอบรม เพื่อสะสมในระบบคลังหน่วยกิต

ประชาชนทั่วไป

1. อยากให้เป็นการจัดอบรมฟรีไม่เสียค่าใช้จ่าย
2. ควรเน้นหลักสูตรสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้
3. อยากให้มีหลักสูตรการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
4. อยากให้มีหน่วยงานที่ให้คำแนะนำเกษตรกร

7. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ดังนี้

ระดับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree

ประธานหลักสูตรและประชาชนทั่วไปที่เป็นความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ (1) ด้านประเภทของหลักสูตร ควรที่จะ Up-Skill, Re-Skill, New-Skill เป็นอันดับแรก (2) ด้านลักษณะเนื้อหาของหลักสูตร ควรที่จะตอบสนองอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นอันดับแรก (3) ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน ควรที่จะพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นอันดับแรก (4) ด้านระยะเวลาของหลักสูตร ควรที่จะใช้ระยะเวลาในการพัฒนา 4 สัปดาห์ ขึ้นไป เป็นอันดับแรก และ (5) ด้านการถ่ายทอดเนื้อหา ควรที่จะเน้นการบรรยายควบคู่กับการปฏิบัติ เป็นอันดับแรก ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลภายนอกหรือประชาชนทั่วไปที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-30 ปี มากที่สุดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อ

เดือน มากกว่า 20,000 บาท มีความต้องการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ (1) ด้านประเภทของหลักสูตร ควรที่จะเน้นหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน เป็นอันดับแรก (2) ด้านลักษณะเนื้อหาของหลักสูตร ควรที่จะเน้นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เป็นอันดับแรก (3) ด้านกลุ่มพัฒนาศักยภาพกำลังคน ควรที่จะพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุ เป็นอันดับแรก (4) ด้านระยะเวลาของหลักสูตร ควรที่จะใช้ระยะเวลาในการพัฒนา 2 สัปดาห์ เป็นอันดับแรก และ (5) ด้านการถ่ายทอดเนื้อหา ควรที่จะเน้นการบรรยาย เป็นอันดับแรก

8. องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการรวบรวมความต้องการของประธานหลักสูตรและประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree จะเห็นได้ว่าความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ในทัศนะของบุคลากรภายในและบุคคลภายนอก มีความแตกต่างกัน ส่งผลกระทบต่อการกำหนดแนวนโยบายการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ต้องเน้นการสร้างหลักสูตรเพื่อ Up-Skill, Re-Skill, New-Skill

9. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรใหม่ๆ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย
2. ควรมีหลักสูตรที่มีความหลากหลาย สามารถนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพต่อไปได้และควรมีการเก็บสะสมผลการอบรม เพื่อสะสมในระบบคลังหน่วยกิต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาหลักสูตร Non-Degree ควรเพิ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยมากกว่าประชากรเดิม คือ ประธานหลักสูตรและประชาชนทั่วไปที่เป็นความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และแบบเจาะลึกเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- โชคดี สกฤตวิพร. (2551). ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทการจัดการศึกษาขององค์กร บริหารส่วนตำบลป้าจัว อำเภอเวียงป่าเป้าจังหวัดเชียงราย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชไมพร วดีศิริศักดิ์. (2552). ความคาดหวังและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบทบาทตามนโยบายการพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าอุเทน อำเภوتاอุเทน จังหวัดนครพนม. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชลธิชัย ยอดมูลดี. (2550). ความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์. (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาในพื้นที่บริการของโรงเรียนลุ่มแรดวิทยา อำเภอดงหลวง จังหวัดลำปาง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สง่า ภูสิษฐ์. (2550). การศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของสถานประกอบการในจังหวัดมหาสารคามที่มีต่อนักศึกษาฝึกงานวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อรรถัย ชุ่มเย็น และรายวดี ผดุงกาญจน์. (2557). *ระดับความคาดหวังและความพึงพอใจของหัวหน้างานที่มีต่อคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกงานสาขาวิชาการโรงแรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ดีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measure For Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies*. Cornell University Press.